

SFS 2004:1368

Utkom från trycket
den 29 december 2004

Lag om ändring i skollagen (1985:1100);

utfärdad den 16 december 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 5 kap. 4 b § och 9 kap. 8 a § skollagen (1985:1100)² skall ha följande lydelse.

5 kap.

4 b §³ Ett individuellt program skall först och främst förbereda eleven för studier på ett nationellt program eller ett specialutformat program. Utbildningen skall bedrivas i en omfattning som motsvarar heltidsstudier. Utbildningens omfattning får dock minskas om en elev begär det och styrelsen för utbildningen finner det förenligt med syftet för utbildningen.

Ett individuellt program kan

1. särskilt inriktas mot studier på ett nationellt eller specialutformat program (programinriktat individuellt program),
2. göra det möjligt för ungdomar att genom lärlingsutbildning förena en anställning som syftar till yrkesutbildning med studier av vissa ämnen i gymnasieskolan, och
3. möta elevers speciella utbildningsbehov.

Ett individuellt program som har ett sådant syfte som avses i första stycket kan utformas för en grupp elever.

Ett programinriktat individuellt program skall utformas för en grupp elever.

Utbildningen på ett individuellt program skall följa en plan, som skall fastställas av styrelsen för utbildningen. I fråga om sådana individuella program som avses i andra stycket 2 får regeringen föreskriva att utbildningen i skolan skall omfatta minst vissa ämnen.

9 kap.

8 a §⁴ För varje elev som genomgår sådan utbildning som avses i 8 § lämnas bidrag av hemkommunen. Kommunens skyldighet gäller endast utbildning för sådana elever som hemkommunen var skyldig att erbjuda gymnasieutbildning vid den tidpunkt då utbildningen började.

¹ Prop. 2004/05:1, utg.omr. 16, bet. 2004/05:UbU1, rskr. 2004/05:124.

² Lagen omtryckt 1997:1212.

³ Senaste lydelse 1999:887.

⁴ Senaste lydelse 2002:159. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

Om utbildningen i bidragshänseende har hänförts till ett sådant nationellt program som elevens hemkommun anordnar, skall bidraget bestämmas efter samma grunder som kommunen tillämpar vid fördelning av resurser till det programmet i de egna gymnasieskolorna. När bidraget bestäms skall hänsyn tas till den fristående skolans åtagande och elevens behov. Om en elev har ett omfattande behov av särskilt stöd, är kommunen inte skyldig att lämna bidrag för det särskilda stödet, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

I andra fall än som avses i andra stycket, skall elevens hemkommun betala det belopp som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt har föreskrivit. För en elev som har ett omfattande behov av särskilt stöd skall kommunen därutöver lämna ett extra bidrag. Kommunen är dock inte skyldig att lämna extra bidrag, om betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

Kommunens skyldighet att lämna bidrag till skolan gäller inte, om statsbidrag lämnas för en utlandssvensk elevs utbildning. Om bidraget avser en asylsökande elev eller en annan elev som vistas i Sverige under liknande omständigheter, skall kommunen i stället för vad som anges i andra och tredje styckena betala det belopp som regeringen har föreskrivit särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005 i fråga om 9 kap. 8 a § och i övrigt den 1 juli 2006. Bestämmelserna i 9 kap. 8 a § tillämpas första gången på bidrag för 2005. Bestämmelserna i 5 kap. 4 b § tillämpas på utbildning som påbörjas efter den 1 juli 2006.

På regeringens vägnar

IBRAHIM BAYLAN

Nils Cederstierna
(Utbildningsdepartementet)